

Koningen van het Koninkrijk Juda (Tweestammenrijk)

In totaal regeren er 20 koningen in het Tweestammenrijk Juda in de periode van 345 jaar (931 - 586 v. Chr.). Van twee koningen kan een onverdeeld gunstig getuigenis worden gegeven (Hiskia en Josia). Enkelen hebben een groot deel van hun

Waar worden de koningen beschreven?

Vanaf 1 Koningen 12 tot heel 2 Koningen worden alle koningen van *Juda en Israël* in chronologische volgorde genoemd

Vanaf 2 Kronieken 11 tot het eind staan alleen de koningen van *Juda* genoemd

regeringstijd God gediend (Asa en Josafat). De overige koningen doen in het algemeen wat slecht is in de ogen van God. Er zijn koningen die kort regeren (van 3 maanden tot ruim 10 jaar), anderen regeren langere tijd (van 10 tot 55 jaar). We zullen hier van deze koningen een beknopte beschrijving geven. De opvolging van het koningschap is bijna altijd van vader op zoon.

931 Rechabeam - Regeert 17 jaar. Maakt diverse sterke vestingsteden, waardoor Juda en Benjamin behouden blijven. De priesters en Levieten uit heel het land voegen zich bij hem. Ook velen uit het land die trouw aan God willen blijven komen Juda versterken. Rechabeam neemt 18 vrouwen en 60 bijvrouwen en krijgt 88 kinderen. Als hij na enkele jaren de macht stevig in handen heeft, legt hij de wet van God naast zich neer. De Judeeërs ergeren God in hoge mate door volop de afgoden te dienen. Vanwege deze ontrouw stuurt God farao Sisak van Egypte naar Juda. Deze verovert de vestingsteden en trekt op naar Jeruzalem. Als de profeet Semaja Rechabeam en de zijnen aanzegt dat ze aan Sisak zullen worden uitgeleverd, tonen ze berouw. God zegt dat ze niet vernietigd zullen worden, maar ze moeten zich wel onderwerpen. Sisak rooft de tempel leeg en neemt alle schatten (ook de gouden schilden) mee naar Egypte. Rechabeam is voortdurend in oorlog met Jerobeam van Israël. Hij doet wat slecht is, want zijn hart is niet gericht op God.

914 Abiam - Regeert 3 jaar. Hij bedrijft dezelfde zonden als zijn voorouders. Trekt ten strijde tegen Jerobeam van Israël. Beiden hebben een groot leger (400.000 en 800.000 krijgers). Abiam roept Jerobeam ter verantwoording vanwege zijn ontrouw en voorspelt dat hij het onderspit zal delven, want God staat aan de zijde van Juda. Als Juda plotseling door het leger van Jerobeam wordt overvallen, roept Juda God aan om hulp. God doet Juda daarop de overwinning behalen vanwege hun vertrouwen in Hem. Er sneuvelen meer dan 500.000 Israëlieten. Tot een nieuw treffen komt het niet meer.

911 Asa - Regeert 41 jaar. In de eerste tien jaar is er vrede in het land. Asa doet wat goed is in de ogen van God, verwijdert altaren van afgoden, spoort zijn volk aan God te dienen en naar Zijn wetten te leven. Tijdens de rust die God geeft, bouwt Asa vestingsteden en zorgt hij voor een sterk leger uit Judeeërs en Benjaminiten. Na de rustperiode valt de Nubiër Zerach met een enorm (Egyptisch?) leger Juda aan. In Maresa komt Asa tegenover een grote overmacht te staan. Hij roept God om hulp en God geeft hem een overweldigende overwinning. Tijdens de achtervolging veroveren ze ook heel het gebied rond de Filistijnse stad Gerar. Met rijke buit keren ze terug naar Jeruzalem. Bij terugkomst bemoedigt de profeet Azarja (zoon van de profeet Oded) Asa en het volk, bindt hen op het hart God te blijven dienen en het zal hen goed gaan. Asa laat nogmaals alle godenbeelden uit het land verwijderen. Heel het volk zweert trouw aan

God, brengt offers en looft God. Asa blijft steeds het goede nastreven. Aan het eind van zijn regering valt koning Basa van Israël het land binnen. Asa zoekt steun bij koning Benhadad van Aram. Het leger van Benhadad dwingt koning Basa zich terug te trekken. Maar de profeet Chanani houdt Asa voor verkeerd te hebben gehandeld door te vertrouwen op Aram in plaats van op God. Asa zal voortaan steeds in oorlog zijn. Dit brengt Asa tot woede, hij zet de ziener gevangen en begaat wreedheden tegen het volk. Ook bij lichamelijk moeiten in zijn laatste jaren zoekt hij zijn heil niet bij God. Zijn zoon Josafat volgt hem op.

870 Josafat - Regeert 22 jaar. Josafat zoekt zijn heil bij God, gehoorzaamt Hem, verkrijgt roem, rijkdom en macht. Hij versterkt het land en heeft een groot leger.

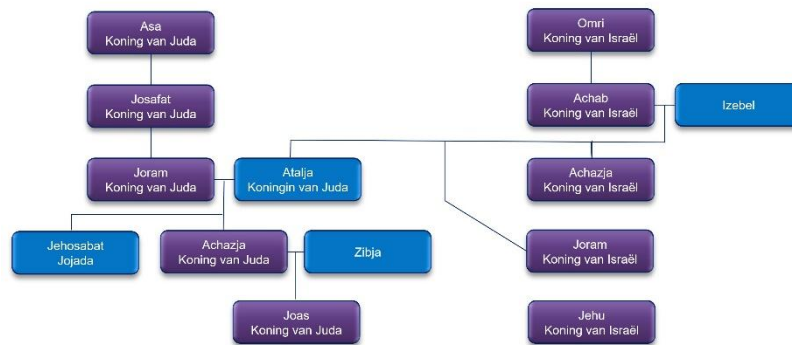

Omringende volken vrezen hem en durven geen aanvallen te doen. Josafat gaat familiebanden aan met koning Achab van Israël (hij laat zijn zoon Joram trouwen met Atalia, de dochter van Achab en Izebel). Achab vraagt hem samen op te trekken tegen de vrijstad Ramot in Gilead om deze stad te heroveren op Aram. Zij raadplegen God. De profeten van Achab zeggen allen "trek op, uw veldtocht zal slagen".

Josafat vraagt Micha, de profeet van God. Micha beschuldigt Achab's profeten van leugens en geeft aan dat de veldtocht slecht zal aflopen. Achab zet Micha gevangen. Toch trekken beide koningen samen op tegen Ramot. In de strijd wordt Achab door een pijl getroffen en sterft. Josafat keert ongedeerd terug in Jeruzalem. Wel geeft de profeet Jehu, zoon van Chanani, aan dat God toornig is op hem omdat hij hulp heeft geboden aan hen die God afwijzen. Josafat stelt rechters aan die het volk moeten aansporen God te blijven dienen. Na enige tijd trekken Moabieten en Ammonieten met een groot leger op tegen Juda, tot grote schrik van Josafat. Het hele volk komt bijeen en doet een beroep op God om hen te verslaan, omdat zij zelf daartoe niet in staat zijn. De profeet Jachaziël geeft aan dat dit een strijd van God is, zij hoeven niet bang te zijn, God zal de overwinning geven. Op het slagveld laat God de vijanden en de aldaar wonende bergbewoners elkaar onderling doden. De Judeeërs vinden slechts lijken en nemen een rijke buit mee naar huis. In de tempel danken ze, onder begeleiding van muziek, God voor de overwinning. Omliggende volken horen hiervan en vrezen God. Voortaan is er vrede in het land. Josafat heeft de offerplaatsen altijd laten bestaan en sluit later ook een overeenkomst met de goddeloze koning Achazja van Israël, zoon van Achab, om een vloot te bouwen. De profeet Eliëzer voorzegt de latere ondergang van de vloot. Samen met koning Joram van Israël, opvolger van Achazja, strijdt Josafat tegen de in opstand gekomen koning van Moab die weigert nog langer schatting aan Israël te betalen.

848 Joram - Regeert 7 jaar. Als eerste daad vermoordt Joram zijn zes jongere broers en enkele leiders van het volk. Joram trouwt met Atalja, dochter van koning Achab van Israël. Hij doet wat slecht is in de ogen van God zoals ook de koningen van Israël doen. Bouwt zelfs offerhoogten op de bergen en verleidt zo het volk tot ontrouw. Toch handhaaft God hem omwille van het verbond met voorvader David. In een brief zegt de profeet Elisa koning Joram een oordeel aan vanwege zijn daden. Dat oordeel komt als de Filistijnen en Edomieten Juda binnentrekken, alles uit het paleis meenemen en alle vrouwen en kinderen gevangennemen. Joram zelf treft een ingewandsziekte. Na twee jaar komen zijn ingewanden naar buiten en sterft hij een gruwelijke dood. Niemand treurt om zijn dood.

841 Achazja - Regeert 1 jaar. Achazja is de kleinzoon van koning Achab van Israël. Zijn oudere broers zijn eerder door de Arabieren vermoord. Ook Achazja doet wat

slecht is in de ogen van God, aangezet door zijn moeder Atalja. Samen met Joram, koning van Israël, gaat Achazja naar Ramot in Gilead om te strijden tegen koning Hazaël van Aram. Joram wordt ernstig verwond en keert terug naar Jizreël. Achazja bezoekt hem daar, maar dat wordt hem fataal. Want Jehu, de zoon van Nimsi, heeft op dat moment op bevel van God net het huis van Achab uitgeroeid. Deze Jehu doodt nu ook Achazja, zijn oomzeggars en de leiders van Juda. Niemand van de nakomelingen van Achazja is in staat hem op te volgen. Als Atalja dit hoort, doodt zij alle kinderen van de koninklijke familie van Juda. Alleen Joas wordt door zijn tante Jehosabat gered en verborgen gehouden, samen met haar man, de priester Jojada.

841 Atalja - Regeert 6 jaar. Atalja vereert, net als haar moeder Izebel, de afgod Baäl en gaat, net als haar voorgangers, er mee door om hem te aanbidden en voert de oude cultus weer in. Na zes jaar begint Jojada maatregelen te treffen voor een staatsgreep en mobiliseert het hele volk. Hij sluit een verbond met huurlingen en met de koninklijke garde. Verzekerd van hun bescherming brengt hij de zevenjarige Joas naar buiten en kroont hem, in aanwezigheid van het volk, tot koning van Juda. Als Atalja het volk "Lang leve de koning" hoort roepen, spoedt ze zich naar de tempel om de opstand te beteugelen. Daar wordt ze echter gevangengenomen en buiten het tempel terrein ter dood gebracht.

835 Joas - Regeert 39 jaar. Jojada neemt de leiding in het vernietigen van de tempel van Baäl en het doden van de Baäl-aanbidders. Ook herstelt hij de tempeldienst. Samen met heel het volk en de koning belooft Jojada plechtig dat ze God weer zullen gaan dienen. Samen met Jojada herstelt Joas de tempel met inschakeling van heel het volk. Men brengt voor het herstel en het jaarlijks onderhoud een enorme hoeveelheid zilver bijeen. Zolang Jojada leeft worden er dagelijks brandoffers gebracht in de tempel. Jojada sterft op 130-jarige leeftijd. Zonder de invloed van Jojada gaat Joas, onder advies van de leiders van Juda, helaas weer de tempel verwaarlozen en de afgoden dienen. De profeet Zecharja, de zoon van Jojada, stelt deze slechte daden aan de kaak, maar wordt door Joas ter dood gebracht. Als straf vallen de Arameeërs het land binnen en verslaan het omvangrijke leger van Juda. Joas raakt gewond en wordt op zijn ziekbed door zijn hovelingen vermoord.

796 Amasja - Regeert 15 jaar. Hij doet wat goed is in de ogen van God, maar niet van harte. Hij laat de moordenaars van zijn vader ombrengen. Hij brengt een leger bijeen om tegen Edom te strijden. Amasja verslaat de Edomieten, brengt hun godenbeelden naar Jeruzalem, knielt ervoor neer en brengt ze offers.

Waarschuwingen van een door God gezonden profeet slaat hij in de wind. De profeet voorzegt hem zijn ondergang. Amasja daagt Joas, koning van Israël, uit tot een krachtmeting. Joas waarschuwt hem dit niet te doen, maar Amasja luistert niet. Juda verliest de strijd en Joas keert met een rijke buit terug naar Israël. Nu Amasja ontrouw aan God is geworden, wordt tegen hem samengespannen, hij moet vluchten, maar wordt gedood.

781 Uzzia - Regeert 42 jaar. Hij doet wat goed is in de ogen van God. Zijn raadgever Zecharja leert hem in ontzag te leven voor God. Zolang Zecharja leeft, richt Uzzia zich op God en laat God hem slagen in alles wat hij onderneemt. Uzzia voert met

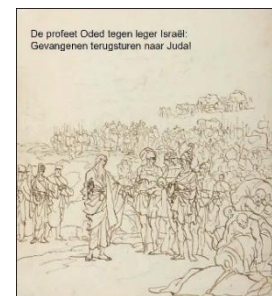

Uzzia
ook wel
Azarja

succes strijdt tegen de Filistijnen, Arabieren, Ammonieten en andere volken. Zijn macht reikt tot aan de grens met Egypte. Hij versterkt stadsmuren en met zijn vee en zijn landbouw gaat het voorspoedig. Op het toppunt van zijn macht wordt Uzzia echter hoogmoedig. Dit leidt tot zijn ondergang. Hij wil zelf de tempel binnengaan om een reukoffer te brengen. Tegen deze overtreding protesteren de priesters hevig, waarna Uzzia tegen hen tekeergaat. Op dat moment straft God hem met een huidziekte die onreinheid veroorzaakt. Tot aan zijn dood leeft Uzzia in afzondering. Zijn zoon Jotam neemt intussen het landsbestuur waar.

739 Jotam - Regeert 4 jaar. Hij doet wat goed is in de ogen van God, zonder te zondigen zoals zijn vader deed. De Judeeërs echter blijven doorgaan met hun verfoeilijke praktijken. Jotam voert diverse bouwwerken uit. Hij voert met succes oorlog tegen de Ammonieten. Jotam richt zich heel zijn leven op God.

735 Achaz - Regeert 19 jaar. Hij doet wat slecht is in de ogen van God. Hij volgt het voorbeeld van de koningen van Israël, maakt afgodsbeelden en offert zelfs zijn zonen aan Baäl. God levert Juda uit aan de Arameeërs. Die verslaan Achaz en nemen vele gevangenen mee naar Damascus. Daarna levert God Juda uit aan koning Pekach van Israël die een grote overwinning behaalt. Er vindt een grote slachting plaats onder de soldaten en velen van het volk worden weggevoerd naar Israël. Daar aangekomen geeft de profeet Oded opdracht de gevangenen weer terug te sturen naar Juda. De gevangenen worden eerst goed verzorgd en daarna teruggebracht. Als straf van God doen ook Edomieten en Filistijnen invallen in Juda.

Achaz roept de hulp in van Tiglatpileser, de koning van Assyrië. Maar in plaats van te helpen, valt hij Achaz zelf aan. Wat hij ook aan Tiglatpileser aan geschenken geeft, deze komt hem niet te hulp. In het nauw gedreven, zoekt Achaz zijn heil bij nog andere afgoden en tegt hij God nog meer door alles in de tempel te vernielen en de tempel te sluiten. Hij richt overal in het land offerplaatsen voor andere goden in. Zijn zoon Hizkia volgt hem op.

NB - 722 Israël in ballingschap weggevoerd naar Assyrië

In dit jaar wordt het tienstammenrijk Israël in ballingschap weggevoerd naar Assyrië. We zullen dit zien bij de beschrijving van de koningen in het Koninkrijk Israël. Juda wordt pas 136 jaar later in ballingschap weggevoerd (in 586 naar Babel).

716 Hizkia - Regeert 29 jaar. Hij doet wat goed is in de ogen van God, net zoals zijn voorvader David deed. Direct herstelt hij de tempel en de tempeldienst. Hij roept de priesters en Levieten bijeen, zegt van plan te zijn het verbond met God weer te bekrachtigen en zet hen allen aan het werk. Zij reinigen de hele tempel en alles wat daarin staat. Hizkia laat onder luid trompetgeschal reinigingsoffers en brandoffers brengen ten behoeve van heel het volk. De Levieten heffen een loflied aan voor God en allen buigen zich in aanbidding neer. De eredienst in de tempel wordt opnieuw ingesteld met vele vredeoffers en dankoffers van het volk.

Hizkia zendt boden door zowel Juda als Israël met de oproep naar Jeruzalem te komen om de Pesachviering opnieuw in te stellen. In Israël worden ze uitgelachen en bespot. Slechts enkelen komen naar Jeruzalem. Heel Juda echter geeft gehoor aan de oproep. Door een grote menigte wordt op grootse wijze het feest van het Ongedesemde brood (het pesachfeest) weer gevierd. Dit was sinds Salomo niet meer gebeurd. Ook de bijdragen voor de tempel en voor het levensonderhoud van de Levieten en priesters brengt Hizkia weer in orde. Het gaat Hizkia voorspoedig nu hij vol overgave de dienst aan God weer heeft hersteld.

Inmiddels valt koning Sanherib van Assyrië het land binnen. Omdat hij ook Jeruzalem dreigt aan te vallen, laat Hizkia alle waterbronnen buiten werking stellen en brengt hij vele versterkingen aan om Jeruzalem te verdedigen. Hij bemoedigt het leger door hen voor te houden dat God voor hen strijdt. Sanherib stuurt afgezanten naar Jeruzalem om het vertrouwen op God aan de kaak te stellen en angst in te boezemen. Hizkia bidt, samen met de profeet Jesaja, om de hulp van God. Een engel van God verdelgt het leger van Sanherib. Deze keert diep vernederd terug naar zijn land, waar hij door zijn zonen wordt vermoord. Hizkia stijgt in aanzien bij andere volken en het land krijgt vele jaren rust.

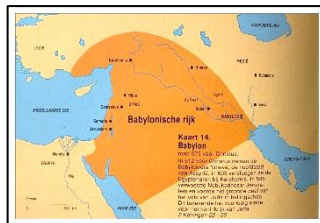
Als Hizkia op een gegeven moment ziek wordt, vertelt de profeet Jesaja hem dat hij niet meer beter zal worden. Hizkia smeekt God nog niet te hoeven sterven. God belooft hem nog 15 jaren van leven. In die laatste jaren onderneemt Hizkia nog veel, wordt een vermogend man en slaagt daarbij in alles.

687 Manasse - Regeert 45 jaar. Hij doet wat slecht is in de ogen van God. Hij voert weer de afgodendienst van Baäl in, doet teniet alles wat zijn vader Hizkia had hersteld, offert zijn zonen, aanbidt hemellichamen en laat zich in met magie en waarzeggerij. Hij verleidt het volk daarin mee te gaan. Vermaningen van God slaat hij in de wind. Dan komt het leger van Assyrië hem gevangennemen en afvoeren naar Babel. Als Manasse zo in het nauw gedreven wordt, verootmoedigt hij zich voor God en bidt tot Hem. God laat zich verbidden, brengt hem terug naar Jeruzalem en herstelt hem in zijn macht. Dan erkent Manasse zijn God. Hij verwijdt alles van de afgodendienst, brengt de tempeldienst in orde en draagt Juda op God te dienen.

642 Amon - Regeert 2 jaar. Hij gaat verder in het slechte spoor van zijn vader in diens eerste regeringsperiode. Hij maakt het zelfs nog erger. Zijn hovelingen beramen een aanslag en vermoorden hem. Het volk doodt daarop de moordenaars.

640 Josia - Regeert 31 jaar. Hij is godvrezend, volgt het voorbeeld van voorvader David, doet wat goed is in de ogen van God. Verwijdt rigoureuus alles van de afgodendienst. Hij maakt alles in de tempel en in de tempeldienst weer in orde. Bij dit herstel vindt de priester Chilkia een boekrol met de tekst van de wet van God zoals die door Mozes is overgeleverd. Josia laat zich de tekst daaruit voorlezen. Hij scheurt

zijn kleren en beveelt God te raadplegen over de inhoud van de boekrol, omdat zijn voorvaderen zich niet aan de wet hebben gehouden. God moet wel zeer vertoornd zijn op zijn volk. De profetes Chulda geeft aan dat God inderdaad vertoornd is en onheil zal brengen over Jeruzalem. Maar Josia hoeft dit niet meer mee te maken en zal in vrede sterven, omdat hij God heeft gediend. Josia laat heel het volk in de tempel bijeenkomen en laat de boekrol voorlezen. Hij bezweert het verbond met God met hart en ziel te zullen naleven. Heel Juda en Benjamin sluiten zich hierbij aan. Zolang Josia leeft blijven ze God trouw. Josia sterft als hij in een strijd met farao Necho II zwaargewond raakt.

Dit gebeurt in een tijd dat de wereld in het Midden-Oosten sterk is verstoord. De Meden en de Babyloniërs brengen het Assyrische Rijk ten val. Farao Necho II van Egypte trekt met een leger naar het Noorden om de Assyriërs te steunen tegen de Babyloniërs. Josia kiest de kant van de Babyloniërs en probeert Necho II tegen te houden bij Megiddo. *(link kaartje)* Necho wint de veldslag en Josia sneuvelt.

609 Joachaz - Regeert 3 maanden. Als Necho II zich moet terugtrekken zet hij Joachaz, die zijn vader Josia is opgevolgd, af en vervangt hem door diens broer Jojakim. Necho II lijdt in 605 in de slag bij Karkemish aan de Eufraat een zware nederlaag tegen Nebukadnessar II van Babel. Hierna verovert Babylonië Syrië en Palestina. Joachaz wordt meegevoerd naar Egypte en sterft daar.

609 Jojakim - Regeert 11 jaar. Hij doet wat slecht is in de ogen van God. Koning Nebukadnessar II van Babel valt Juda aan, neemt Jojakim gevangen en voert hem weg naar Babel.

598 Jojachin - Regeert 3 maanden. Hij doet wat slecht is in de ogen van God. Nebukadnessar laat hem naar Babel brengen. Nebukadnessar stelt zijn oom Sedekia aan als koning van Juda. Na bijna veertig jaar ballingschap krijgt Jojachin gratie. Hij wordt ontslagen uit de gevangenis en krijgt een bevoorrecht leven aan het hof van Babel.

597 Sedekia - Regeert 11 jaar. Hij doet wat slecht is in de ogen van God. Zelfs als de profeet Jeremia op Gods bevel hem waarschuwt, buigt hij zijn hoofd niet. Koppig weigert hij zich te bekeren. De leiders van de priesters en het volk gaan daarin mee. God stuurt steeds weer profeten om hen te waarschuwen. Hij wil volk en tempel bewaren voor de ondergang. Maar ze beladen de profeten met spot en hoon. Tot de boosheid van God zo groot wordt, dat niets het volk meer kan redden. Bovendien komt Sedekia in opstand tegen de koning van Babel. Juda gaat in ballingschap.

586 Juda in ballingschap weggevoerd naar Babel

God stuurt Nebukadnessar op hen af. Door een langdurige belegering van Jeruzalem ontstaat er grote hongersnood. Bij de inname vindt er een slachting onder het volk plaats. De tempel wordt leeggeroofd en in brand gestoken en de muren van Jeruzalem worden neergehaald. Ook de paleizen met al hun kostbaarheden gaan in vlammen op. De zonen van Sedekia worden voor zijn ogen afgeslacht, zijn ogen worden uitgestoken en hij wordt geboeid

afgevoerd naar Babel. De Judeeërs die zijn ontkomen aan de slachting, worden als slaven weggevoerd naar Babel. Zo gaat in vervulling wat God via Jeremia heeft voorgezegd. Het land blijft 70 jaar braak liggen en heeft rust, totdat alle niet in acht genomen sabbatsjaren vergoed zijn.